

Solen jagter os
uden lyd eller bevægelse
vi går sommeren i møde
nærhed til solen
slægtskab til solen
vi går rundt i det høje græs

I et syn jeg havde så jeg: vi gik ned til fyret

Jeg var i tvivl om sandet kunne passe på os
om det hvirvlede om sig med egne meninger
hvis jeg havde haft kræfterne
havde jeg animeret det og ladet det bære os hjem

En knop i øjenbrynet
strammer
som en lille pupil
der prøver at se
der er brug for bevægelser
til alle kroppe

Hvis ikke vi
befinder os i sengene
flyder vi ud på plænerne
rundt om huset
ind i alle husets rum
vi opbevarer væsker og mad i køleskabene
vi lægger lort i kummerne
vi skiller os af med hud i badene

Lever man længere
forstår man dagene bedre
hvis man sidder lidt hver dag
med øjnene åbne mod solen
jeg vil fotografere alt

Alle billeder er de første jeg tager
at fotografere
at tage
bærrene langs vejen gennem hegnet
bærrene i stykker mellem fingrene
med lilla saft

At tage også at tage til blive mere blive ved
væsker er venlige
alting afslører sig langsomt
alting afslører sig langsomt i dryp
der er brug for kroppen
til alle bevægelser

Vi gik aldrig ved vandet
sandet behøver ikke vores livstegn

Senere knitrer de snegle
vi ikke får fjernet fra bålet
jeg må se væk
mine ben er kolde
men jeg mærker det ikke
det virker forfængeligt af natten
at den efter at have været sort
et stykke tid
ændrer sig til blålig

Her lugter af
nyslået græs
en lugt af sorg
det er græsset
der sørger
der er andre dage
JA
for andre dage

Det bidske er mit rige
det indædte
bearbejdede
madvarer
er uigennemskuelige
appelsinerne taler
et klarere sprog
pluk mig
pluk mig
IDIOT
jeg fratager appelsinerne
skrællen trævlerner
hengivelse
er kaotisk
og går
aldrig kun
én vej
jeg kan samle mig
til en sky
af turkis

Jeg har hjerter nok
til en farm
jeg har organer nok
de yderste
blade på træet
er det dem
som er mest
forelskede?
dem som når
lyset først

Gå i en lige linje over
denne mark
spis det strå
gå i en lige linje ind til
du når den
næste planet
et nyt skød
fugt nok en
sølvliggende hud

Fødes der nok
nye følelser
her til
at det kan bære
bæres der nok
nye følelser
her til
at det kan mærkes
hvem
hvem
hvem danser
mellem sætningerne
hvem samler
organer sammen
til endnu
et menneske
for hvem er
dagen et måltid
skumringen
de sidste stykke
af stranden
saml kernerne
sammen
og opbevar dem inderst
i kroppen
byg en metafor
en bred
nok tunge

Nu skifter tiden
til den næste
følelse
min fødselsdag
jeg blærer mig med opretholdelsen

Insekterne fører et liv
i mine blinde vinkler
gør mig usikker
jeg tror
de vil det for meget
mandagen laver
det mindste samfund
ud af mig
som bierne nakker
og bygger landbrug af

I græsset
sorte snegle
nemt og langsomt
i hinandens slim
jeg så græsset
det lave krat
briste ved skoven

Jeg hader duften af græs
jeg faldt i søvn og gentog
jeg sover jeg sover jeg sover jeg sover

Jeg blev født ud af en knude en
blæsebælg på et strå
jeg blev liggende længe
forskellige ting fandt mig eller jeg blev
liggende på en insisterende måde og
omverdenen dvs. græsset tog sig
af mig

Ligesom træerne
vokser jeg
opad
er det særligt
menneskeligt
hvad er det
med højden
sorter dig frem
gennem det
afgrundsdybe
når nogen endelig
får dig til at stønne
nu er der nok penge
jeg kan ligne en
brud
any time
det skal være
forkæl den næste
følelse
ved at mærke efter
de hænder som følger dig
gennem natten
den spastiske
ordddeling
i ekstasen
forkæl den næste
sætning
ved at skrive den ned
en form for
husdyb
afgrund
en form for
sælger-gen
at jeg vil sige dig
hvordan jeg har det

Ind over plænerne ind over plænerne
lykkelig jeg
kalder en måge for
skat
i forbifarten
ind gennem caféerne
møder jeg nogen
og maner
akavetheden i jorden
mine ben tager imod
plænen meget kærligt
jeg synker
lidt ned med
mine sko
hér
i græsset min krop
hér
i kroppen mit græs
min gråd i
det grønne
det er så blødt
så blødt jeg
har et svar til plænen
febertræet kan vokse i mig
febertræet kan vokse i mig